

друго училище, но и тамо го не прибрахъ; зачтото бяхъ чули за лоше-то му душевно расположение. Тогава той поиска да го даде на хъдожество. Хъдожникъ-тъ обаче, при когото го заведе, рече: кога мѣдри-ти и учени-ти не можяхъ ничто да го научатъ, та азъ ли щъ го научъ?

Всичко това толкова оскръби бащъ му, чтото той слѣдъ малко время умрѣ.

Тогава Оса-та останъ въ недоумѣніе: безъ състояніе, безъ никакъвъ наукъ, безъ пріатели, на что да ся захване? Принудися да скыта като шарлатанъ и скытавица по свѣта, и да проси избытки отъ трапезъ-тъ, или ветхъ дрехъ отъ оныя, на които, кога бѣ младъ, на всякън начинъ ся мжчяше да имъ разваля удоволстія-та. Кажѣте ми сега, дѣца мои, искате ли да станете като Петръ Оса-та? Зачто ли пытамъ? Кой желае себѣ несчястіе?

Слѣдователно пазѣтесе и отъ порокъ зависть съ прилежаніе; радвайтеся въ благополучіе-то на другы-ты челоуѣци, и скръбѣте въ несчястіе-то имъ.

Чюжды страдања душы благородны болѣзненно трѣпять, съ радующимися радуются, а съ скръбачими скръбать.

За да постигнете това, трѣбба прѣво да истребите гърдость и превозношеніе отъ срѣдце-то си; зачтото гърделивый помного-то мни. че е всичко за него само създадено, и затова не може да трѣпи да гяда и другы благополучны като него,